

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: M. P.
zastoupené Mgr. Barborou Kubinovou, advokátkou
se sídlem Milešovská 6, 130 00 Praha 3

proti

žalovanému: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
sídlem Karmelitská 529/5
Praha 1 Malá Strana

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, která spočívá v nerozhodnutí o odvolání žalobkyně ze dne 8. 2. 2018 proti rozhodnutí Západočeské univerzity v Plzni č. j. ZCU 00627/2018 ze dne 10. 1. 2018, vydaného ve věci žádosti žalobkyně ze dne 31. 8. 2010 o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace (dosaženého na Moskevském institutu podnikatelství a práva ve studijním oboru právo) v České republice, vedenou u Západočeské univerzity v Plzni pod sp. zn. PR-P 606/10

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení

Odůvodnění:

I. Předmět sporu, vyjádření stran

1. Žalobkyně dne 31. 8. 2010 požádala o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace dle ustanovení § 89 odst. 1 písm. b) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách. Dne 2. 9. 2010 bylo zahájeno u Západočeské univerzity v Plzni (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) řízení vedené pod sp. zn. PR-P 606/10, v němž se žalobkyně domáhala vydání osvědčení o uznání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace, které získala studiem na Moskevském institutu podnikatelství a práva ve studijním oboru právo. Žádost byla zamítnuta rozhodnutím správního orgánu I. stupně č. j. ZCU 022249/2014 ze dne 25. 7. 2014. To bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 9. 2015, č. j. MSMT-23072/2015-1.
2. Žádost žalobkyně byla následně zamítnuta rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 10. 1. 2018, č. j. ZCU 00627/2018.
3. Žalobkyně proti tomuto rozhodnutí podala odvolání dne 8. 2. 2018 (blanektní), doplněné 16. 3. 2018 o důvody. Žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 10. 2018, č. j. MSMT-26385/2018-2 zamítl odvolání proti rozhodnutí ze dne 10. 1. 2018. Toto rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 5. 2020, č. j. 57A 179/2018 – 63. Rozhodnutím žalovaného ze dne 1. 12. 2020, č. j. MSMT-26385/2018-4 bylo odvolání opětovně zamítnuto. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 1. 2022, č. j. 57 A 12/2021-88. Rozsudek nabyl právní moci dne 19. 1. 2022.
4. Žalovaný nové rozhodnutí o odvolání nevydal. Žalobkyně dne 22. 3. 2022 k nadřízenému orgánu žalovaného uplatnila opatření proti nečinnosti, ani o tom však nebylo rozhodnuto. Ke dni podání žaloby (24. 4. 2022) byl žalovaný nečinný, žalobkyně se proto žalobou u Městského soudu v Praze domáhá ochrany proti této jeho nečinnosti.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že v době podání žádosti žalobkyně o opatření proti nečinnosti v souvislosti s vyhotovováním nového rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí Západočeské univerzity v Plzni ze dne 10. 1. 2018, č. j. ZCU 000627/2018, pojal pochybnost o rozsahu zmocnění uděleného žalobkyní. Konkrétně nebylo zřejmé, zda existuje zmocnění k jejímu zastupování, které je platné pro celé probíhající řízení ve smyslu § 33 odst. 2 písm. b) zákona č. 500/2004 S b., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), nebo ve smyslu § 33 odst. 2 písm. a) správního řádu pouze k určitému úkonu, tj. pouze k podání žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti. Formulace „*k zastupování ve věci nečinnosti Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy po zrušení rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. j. MSMT-26385/2018-4 ze dne 1. 12. 2020 rozsudkem Krajského soudu v Plzni č. j. 57 A 12/2021-88 ze dne 18. 1. 2022*“ totiž podle názoru žalovaného neumožňuje jednoznačný výklad. Žalobkyně navíc předtím nebyla v řízení zastoupena, písemnosti byly adresovány jí. Z procesní opatrnosti žalovaný dne 5. 5. 2022 výzvu k doložení oprávnění zastupovat žalobkyni zaslal advokátce žalobkyně, ta na tuto výzvu nereagovala.

6. Žalovaný se s ohledem na pochybnosti o právním zastoupení nepovažuje za nečinného, svůj postoj v řízení o odvolání proti rozhodnutí Západočeské univerzity v Plzni ze dne 10. 1. 2018, č. j. ZCU 000627/2018, pokládá za nezbytný.
7. Žalovaný doplnil, že dne 2. 6. 2022 obdržel stejnopis rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2022, č. j. 1 As 320/2020-31 (dostupný na www.nssoud.cz), kterým bylo vyhověno kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 5. 2020, č. j. 57 A 179/2018-63, jímž bylo dříve zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2018, č. j. MSMT-26385/2018-2 (rozhodnutí v téže právní věci). Správní rozhodnutí ze dne 5. 10. 2018, č. j. MSMT-26385/2018-2 „obživlo“, čímž zároveň vznikla překážka věci rozhodnuté v řízení, v němž žalobkyně podala nečinnostní žalobu. Žalovaný proto bude muset postupovat tak, že řízení usnesením zastaví pro překážku věci pravomocně rozhodnuté.
8. Žalobkyně k vyjádření žalovaného učinila repliku. Má za to, že ve věci trvá chronická nečinnost již 12 let, je běžná snaha vyhnout se nečinnosti zneužitím procesních institutů (výzev k doplnění žádosti, přerušení řízení, postoupení věci k určení věcné příslušnosti či tento případ). Podle žalobkyně je formulace plné moci zcela jasná a neumožňuje žádné výkladové varianty, totožný text plné moc k žádosti o opatření proti nečinnosti ze dne 27. 10. 2020 výkladově potíže žalovanému nečinil. Argumentace žalovaného k výsledku řízení po rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2022, č. j. 1 As 320/2020 – 31 pak směřuje k rozhodování ve věci, nikoli při rozhodování o nečinnosti.

II. Posouzení věci Městským soudem v Praze

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. (§ 79 a § 80 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění /dále jen “s. ř. s.”/).
10. O podané žalobě městský soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalobkyně k výzvě soudu nevyjádřila nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání. Její souhlas s rozhodnutím věci bez jednání se tak presumuje (srov. § 51 odst. 1 s. ř. s. věta druhá), žalovaný výslovně souhlasil s rozhodnutím bez jednání. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré podklady a listiny, z nichž soud vycházel a jichž se dovolávaly i procesní strany ve svých podáních, jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS z 29. 1. 2009). Žalobkyní dokládané skutečnosti o podobě plné moci k jejímu zastoupení v říjnu 2020 (žádost o opatření proti nečinnosti ze dne 27. 10. 2020 a plná moc ze dne 26. 10. 2020) pak nejsou pro podstatu nynější věci rozhodné, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2022, č. j. 1 As 320/2020 – 31 je stranám i soudu znám.
11. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
12. Podle § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.

13. Městský soud shledal, že žalobkyně bezúspěšně vyčerpala prostředky k ochraně proti nečinnosti. Ze spisu je zjevné a mezi stranami nesporné, že před podáním žaloby (24. 4. 2022) jednak žalovaný o odvolání žalobkyně znovu nerozhodl a současně jeho nadřízený orgán – ministr školství mládeže a tělovýchovy - ke dni podání žaloby neučinil ani opatření proti nečinnosti žalovaného, přestože žalobkyně o něj požádala již dne 22. 3. 2022.
14. Z plné moci ze dne 22. 3. 2022 je patrné, že zástupkyně byla oprávněna jednat v zastoupení žalobkyně ve věci „nečinnosti žalovaného“ v řízení poté, co rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 12. 2020, č. j. MSMT-26385/2018-4 bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 1. 2022, č. j. 57 A 12/2021-88. Žalovanému toto vymezení zastoupení mělo být známo již od 22. 3. 2022, měl tedy dost času na to, aby se žalobkyní již pro účely vyřízení žádosti o opatření proti nečinnosti případně vyjasnil rozsah zástupčího oprávnění zástupkyně. Pochybnosti o rozsahu zastoupení tak nemohly odůvodnit protažování postupu žalovaného před novým rozhodnutím o odvolání.
15. Procesní historie od předmětného odvolání ze dne 8. 2. 2018 není mezi stranami sporná a byla rekapitulována v bodě 1 a 2 tohoto rozsudku. Mezi stranami je spor o nečinnost žalovaného, která měla dle tvrzení žalobkyně nastat poté, co Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 18. 1. 2022, č. j. 57 A 12/2021 – 88 zrušil rozhodnutí žalovaného o odvolání ze dne 1. 12. 2020, č. j. MSMT-26385/2018-4 a o odvolání ze dne 8. 2. 2018 znovu nerozhodl.
16. Ze správního spisu se podává, že v průběhu času žalovaný o odvolání ze dne 8. 2. 2018 proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 10. 1. 2018, č. j. ZCU 00627/2018, rozhodl celkem dvakrát – jednak rozhodnutím ze dne 5. 10. 2018, č. j. MSMT-26385/2018-2 a poté rozhodnutím ze dne 1. 12. 2020, č. j. MSMT-26385/2018-4. Obě dvě rozhodnutí byla zrušena rozsudky Krajského soudu v Plzni (ze dne 29. 5. 2020, č. j. 57 A 179/2018 – 63 a ze dne 18. 1. 2022, č. j. 57 A 12/2021 – 88). Zatímco proti prvnímu rozsudku žalovaný podal kasační stížnost, proti druhému rozhodnutí krajského soudu žalovaný kasační stížnost nepodal.
17. Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2022, č. j. 1 As 320/2020 -31, byl rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 29. 5. 2020, č. j. 57 A 179/2018 – 63 zrušen. Nejvyšší správní soud nezrušil žalobou napadené rozhodnutí, v dalším řízení je proto povinen Krajský soud v Plzni znovu se zabývat zákonností „obživlého“ napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2018, č. j. MSMT-26385/2018 – 2 i v intencích závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu dle shrnujícího odst. 32 rozsudku.
18. Dle databází infosoud.justice.cz Krajský soud v Plzni v dalším řízení pod sp. zn. 57 A 179/2018 doposud nerozhodl (dle záznamu k uvedené sp. zn. došlo 10. 6. 2022 k vrácení a k „obživnutí věci“), dle databáze infojednani.justice.cz není pro tuto spisovou značku nařízeno jednání ani v následujících 30 dnech a dle databáze infodeska.justice.cz není rozsudek Krajského soudu v Plzni ke sp. zn. 57 A 179/2018 ani vyhlášen vyvěšením na úřední desce tohoto soudu; jinak to netvrdí ani žalobkyně ani žalovaný.
19. Žalovaný proto nyní nemá, o čem by do rozhodnutí krajského soudu v dalším řízení znovu věcně rozhodoval (v řízení na ochranu proti nečinnosti se lze domáhat vydání toliko rozhodnutí ve věci - srov. § 79 odst. 1 s. ř. s. a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2008, č. j. 1 Ans 5/2008 – 104). Rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 1. 2022, č. j. 57 A 12/2021 – 88 bylo navíc zrušeno i rozhodnutí ze dne 1. 12. 2020, č. j.

MSMT-26385/2018-4, které původně „nahradilo“ tehdy zrušené a nyní „obživlé“ rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2018, č. j. MSMT-26385/2018 – 2.

20. Ke dni rozhodnutí Městského soudu v Praze tedy znovu existuje jen jedno pravomocné rozhodnutí žalovaného o odvolání žalobkyně ze dne 8. 2. 2018 – tj. rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2018, č. j. MSMT-26385/2018 – 2.

III. Závěr a náklady řízení

21. Městský soud uvedené shrnuje tak, že o odvolání žalobkyně ze dne 8. 2. 2018 žalovaný rozhodl již dne 5. 10. 2018, pod č. j. MSMT-26385/2018 – 2; toto rozhodnutí existuje a je pravomocné. Žalovaný tak ke dni rozhodnutí městského soudu v řízení o odvolání žalobkyně ze dne 8. 2. 2018 není nečinný.
22. Žaloba není důvodná, proto ji soud zamítl postupem dle § 81 odst. 3 s. ř. s.
23. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádnému z účastníků nepřiznal jejich náhradu. Žalobkyně nebyla procesně úspěšná, náhrada nákladů řízení jí proto nepřisluší. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, nicméně mu nevznikly žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úředních činností. Městský soud mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 21. července 2022

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu